— Euroopan keskuspankki on velvoitettava korvaamaan valittajalle alkuperäisestä oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja muut kulut, vaikka tämä valitus hylättäisiinkin, sekä tästä valituksesta aiheutuneet kulut, jos valittajan valitus menestyy

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että vastaajan oikeudenkäyntiväite, joka esitettiin vastineen yhteydessä, olisi pitänyt jättää tutkimatta siitä syystä, että se ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan, jossa nimenomaisesti määrätään, että tällainen väite on esitettävä "erillisellä asiakirjalla", mukainen. Valittaja väittää myös, että hyväksymällä oikeudenkäyntiväitteen ja jättämällä lausumatta oikeudenkäyntiväitettä koskevista valittajan väitteistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa.

Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että European Dynamicsilla ei ollut oikeudellista intressiä hakea muutosta hankintaviranomaisen päätökseen siitä syystä, että sen tarjousta ei olisi missään tapauksessa voitu hyväksyä. Valittaja väittää myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että valittajan oli hankittava Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung (AÜG) voidakseen tarjota palvelujaan laillisesti.

Lopuksi valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt soveltamatta merkityksellisiä säännöksiä, jotka koskevat hankintaviranomaisen velvollisuutta perustella päätöksensä.

Kanne 20.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-404/09)

(2010/C 11/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

— Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

a) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston asetuksen 85/337/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/ETY, 2 ja 3 artiklan ja 5 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt luvat kaivostoimintaan Fonfría, Nueva Julia ja Los Ladrones -avolouhoksilla edellyttämättä luvilta arviointia, jonka avulla olisi voitu asianmukaisesti yksilöidä, kuvailla ja arvioida olemassa olevien avolouhoshankkeiden suorat, epäsuorat ja kasautuvat vaikutukset.

b) vuodesta 2000 alkaen, jolloin Alto Sil luokiteltiin lintujen erityissuojelualueeksi, Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY ([2]) 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan Alto Sil -nimisen lintujen erityissuojelualueen osalta

— koska se on myöntänyt luvat Nueva Julia ja Los Ladrones -avolouhoksille edellyttämättä näiden hankkeiden mahdollisten ympäristövaikutusten asianmukaisen arvioinnin suorittamista ja joka tapauksessa noudattamatta vaatimuksia, joiden täyttyessä hanke voidaan toteuttaa huolimatta metsolajille, joka oli yksi niistä luontoarvoista, joiden perusteella Alto Sil luokiteltiin lintujen erityissuojelualueeksi, aiheutuvasta vaarasta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä ja vasta sen jälkeen kun se on ilmoittanut komissiolle Natura 2000 -verkoston yleisen kokonaisuuden edellyttämistä korvaavista toimenpiteistä.

— koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tämän lajin elinympäristöjen pilaantumisen eikä niiden Feixolín, Salguero-Prégame-Valdesegadas, Fonfría, Ampliación de Feixolín ja Nueva Julia -avolouhosten toiminnasta tälle lajille, joiden perusteella kyseinen lintujen erityissuojelualue perustettiin, aiheutuvien vakavien häiriötekijöiden välttämiseksi.

c) tammikuusta 1998 alkaen Espanjan kuningaskunta ei ole Alto Sil -alueen osalta noudattanut velvoitteitaan, jotka perustuvat asiassa C-117/03, Dragaggi, 13.1.2005 ja asiassa C-244/05 Bund Naturschutz, 14.9.2006 annetuissa yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa omaksuttuihin tulkintoihin

— koska se ei ole toteuttanut Feixolín, Salguero-Prégame-Valdesegadas, Fonfría, ja Nueva Julia -avolouhosten toiminnan osalta tarvittavia toimenpiteitä turvatakseen ekologiset intressit, joita Alto Sil -alueella on kansallisella tasolla.

d) Espanjan kuningaskunta ei ole yhteisön tärkeänä pitämän Alto Sil -alueen osalta noudattanut direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan

— koska se on myöntänyt luvan avolouhoksille, jotka ovat omiaan aiheuttamaan merkittäviä vaikutuksia ympäristöarvoille, joiden perusteella Alto Sil -alue luokiteltiin yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi näiden louhosten (Feixolín, Salguero-Prégame-Valdesegadas, Fonfría, ja Nueva Julia -avolouhokset) mahdollisten vaikutusten asianmukaisen arvioinnin suorittamatta jättämisen vuoksi ja joka tapauksessa noudattamatta vaatimuksia, joiden täyttyessä mainitut hankkeet olisi voitu toteuttaa siitä huolimatta, että ne olivat vaaraksi ympäristöarvoille, joiden perusteella Alto Sil -alue osoitettiin luokiteltavaksi alueeksi, ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä ja vasta sen jälkeen kun se on ilmoittanut komissiolle Natura 2000 -verkoston yleisen kokonaisuuden edellyttämistä korvaavista toimenpiteistä.

— koska se ei ole toteuttanut näiden louhosten osalta tarvittavia toimenpiteitä elinympäristöjen huonontumisen ja lajien elinympäristöjen huonontumisen eikä niiden häiriötekijöiden välttämiseksi, joita lajeille aiheutuu Feixolín, Salguero-Prégame-Valdesegadas, Fonfría, ja Nueva Julia ja Ampliación de Feixolín -avolouhosten toiminnasta.

— Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on saanut tietää hiilen avolouhoksista, joita harjoittaa Empresa Minero Siderúrgica de Ponferrada (MSP) -niminen yritys. Avolouhokset saattava vaikuttaa haitallisesti yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetun Alto Sil (ES0000210) -alueen luontoarvoihin. Alue sijaitsee Leónin provinssissa, Castilla y Leónin autonomisen alueen luoteisosassa. Komission saamat tiedot ovat vahvistaneet sen, että alueella on hiilen avolouhoksia, minkä lisäksi avolouhostoimintaa on määrä jatkaa uusilla luvan saaneilla ja lupaa vielä odottavilla louhoksilla.

Direktiiviin 85/337/ETY nähden komissio katsoo, että riidanalaisten kolmen louhoksen osalta ei ole otettu huomioon niiden mahdollisia epäsuoria, kasautuvia eikä synergistiä vaikutuksia haavoittuvimpiin lajeihin.

Komissio katsoo, että kyseessä olevan hankkeiden tyypin, niiden välisen läheisyyden ja niiden ajallisesti pysyvien vaikutusten vuoksi hankkeiden merkittävät ympäristövaikutukset pitäisi direktiivin 85/337/ETY liitteen IV mukaisesti kuvailla siten, että kuvaus käsittää hankkeen *suorat —, epäsuorat, toissijaiset, kasautuvat, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset vaikutukset.*

Luontotyyppejä koskevan direktiivin 92/43 osalta kanteessa viitataan pääasiallisesti metsoon ja ruskeakarhuun. Komissio katsoo, että avolouhosten vaikutuksia näihin lajeihin ei voida arvioida ainoastaan näiden lajien kannalta kriittisten alueiden välittömään tuhoutumisen kannalta, vaan huomioon on otettava myös niiden elinympäristöjen pilkkoutuminen, huonontuminen ja tuhoutuminen, joilla lajien säilyminen voidaan taata, sekä näille lajeille aiheutuvien häiriötekijöiden lisääntyminen, mitkä on kaikki jätetty huomiotta. Tähän on lisättävä vaara populaatioiden liikkumisesta ja pilkkoutumisesta aiheutuvan lopullisen estevaikutuksen syntymisestä.

Komissio toteaa yhteenvetona, että kyseessä olevat louhokset vaikeuttavat olosuhteita, joita jo nyt pidetään syynä näiden lajien taantumiselle, minkä vuoksi viranomaiset eivät voi katsoa, ettei louhostoiminnalla ole merkittäviä vaikutuksia näihin lajeihin.

Tästä syystä komissio katsoo, ettei metson ja ruskeakarhun osalta ole suoritettu mahdollisten ympäristövaikutusten asianmukaisena pidettävää arviointia 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio katsoo, että jos tällainen arviointi olisi suoritettu, siinä olisi todettu ainakin se, ettei varmuutta oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla voinut olla siitä, ettei luvan saaneista hankkeista aiheudu näille lajeille merkittäviä vaikutuksia. Tämä merkitsee sitä, että viranomaiset olisivat voineet myöntää luvat avolouhoshankkeille ainoastaan selvittämällä sen, että 6 artiklan 4 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät. Eli vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa, ”nollavaihtoehto” mukaan lukien, yksilöimällä erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat syyt, jotka oikeuttavat artiklassa olevan poikkeusjärjestelyn soveltamiseen, ja määrittelemällä tarvittaessa korvaavat toimenpiteet.

([1]) EYVL L 175, s. 40.

([2]) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY, EYVL L 206, s. 7.

Kanne 22.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-407/09)

(2010/C 11/27)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Kontou-Durande ja A.-M. Rouchaud-Joët)